

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Sector 4
București, cod postal 050091
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
AȘOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE
DĂMĂROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI
București, CU SEDIUL ALES LA SCA
"DOBRINESCU DOBREV" -
INTRAREA ROMA NR. 7, SECTOR 1

DOSARUL NR. 7896/3/2013

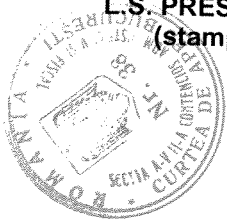
Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: obligare emitere act administrativ
Complet: s8 completul 5 recurs ncp

COMUNICARE
HOTĂRÂRE CIVILĂ
NR. 1535/2017 DIN DATA DE 03 Aprilie 2017

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1535/2017, pronunțată la data de 03 Aprilie 2017, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

DOSAR NR. 7896/3/2013

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎN C H E I E R E

Ședința publică din data de 27 martie 2017

Curtea constituită din:

Președinte	CRISTINA PETROVICI
Judecător	IONUȚ CRISTIAN ANDREESCU
Judecător	ROXANA MOSOR
Grefier	CARMEN MOLDOVEANU

Pe rol soluționarea recursului formulat de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA și BUCUREȘTII NOI împotriva sentinței civile nr. 2648/08.04.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 7896/3/2013, în contradictoriu cu intimații – pârâți PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ARGHIRIU PANSELUȚA, ARGHIRIU MARIAN, ȘTEFAN MAGDALENA, STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA, ROMAN IOAN.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurenta – reclamantă Asociația Salvați Cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi, prin avocat Dumitru Dobrev, cu împuternicire avocațială la fila 9 dosar, lipsind intimații – pârâți Primarul General al Municipiului București, Arghiriu Panseluța Arghiriu Marian, Ștefan Magdalena, Stoica David, Stoica Ana, Matieș Mihaela Veronica, Mihai Alexandru, Mihai Ioana, Roman Ioan.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Nemaifiind alte cereri, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe recursul formulat.

Recurenta – reclamantă, prin avocat, solicită admiterea recursului, astfel cum a fost formulat și motivat pe art. 488 al. 8 Cod procedură civilă. A explicat pe larg de ce apreciază că instanța de fond a interpretat eronat dispozițiile art. 28 alin. 2 din Legea nr. 50/1991. Referitor la înscrisurile depuse în combaterea recursului, de către intimați, acestea confirmă punctul de vedere său de vedere, sunt din primăvara anului 2012. Într-o speță identică s-a admis recursul. În situația în care se va amâna pronunțarea va depune hotărârea pronunțată în dosarul nr. 3403/3/2013*.

Curtea reține cauza spre soluționare.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise,

D I S P U N E:

Amână pronunțarea la 3 aprilie 2017.

Data în ședința publică de la 27 martie 2017.

Președinte,
Cristina Petrovici

Judecător,
Ionuț Cristian Andreescu

Judecător,
Roxana Mosor

Grefier,
Carmen Moldoveanu

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR. 1535

Ședința publică din data de 3 aprilie 2017

Curtea constituită din:

Președinte	CRISTINA PETROVICI
Judecător	IONUȚ CRISTIAN ANDREESCU
Judecător	ROXANA MOSOR
Grefier	CARMEN MOLDOVEANU

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA și BUCUREȘTII NOI împotriva sentinței civile nr. 2648/08.04.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 7896/3/2013, în contradictoriu cu intimații – pârâți PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ARGHIRIU PANSELUȚA, ARGHIRIU MARIAN, ȘTEFAN MAGDALENA, STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA, ROMAN IOAN.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică de la 27 martie 2017 susținerile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 3 aprilie 2017, când a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra recursului de față;

Prin sentința civilă nr. 2648/08.04.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 7896/3/2013, s-a respins acțiunea reclamantei ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA și BUCUREȘTII NOI în contradictoriu cu pârâții PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ARGHIRIU PANSELUȚA, ARGHIRIU MARIAN, ȘTEFAN MAGDALENA, STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA, ROMAN IOAN, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii astfel cum a fost formulată cu obligarea autorității administrative la emiterea deciziei de demolare a imobilului.

Consideră sentința atacată a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 8 cod procedură civilă.

După ce a citat din argumentele instanței de fond referitoare la interpretarea prevederilor art. 28 al. 2 din legea nr. 50/1991, recurenta a susținut că a formulat plângere prealabilă prin care a solicitat PGMB emiterea unei dispoziții de desființare a construcției și astfel este eronat raționamentul instanței de fond în sensul că autoritatea nu avea posibilitatea de a discerne măsura adecvată situației ci doar a dispune măsura desființării construcției.

Prima măsură prevăzută de textul mai sus indicat, aceea de menținere a construcțiilor nu poate fi luată decât dacă autoritatea este investită cu o cerere de intrare în legalitate.

Recurenta a susținut că intimații persoane fizice nu au depus vreo documentație de intrare în legalitate pentru a se putea trage concluzia că o astfel de soluție este posibilă.

Autoritatea a rămas în pasivitate și, deși a avut posibilitatea să întreprindă orice acțiune pentru a-și exprima opinia nu a înțeles să facă acest lucru.

A mai arătat că refuzul rezolvării cererii pe care i-a adresat-o autorității poate forma obiectul controlului instanței de contencios conform prevederilor art. 52 din Constituția României și art. 1, 8, 18 din legea nr. 554/2004.

Măsura se încadrează în soluțiile pe care instanța este îndrituită să le pronunțe și nu poate fi calificată drept o ingerință în atribuțiile administrației publice.

Desființarea lucrărilor de construire efectuate la imobilul din str. Diacon Coresi nr. 26, sector 1, București reprezintă pe de o parte aplicarea principiului legalității, iar pe de altă parte singura posibilitate a înlăturării afectării unui interes general, în materie de urbanism al comunității cartierelor Dămăroaia și Bucureștii Noi.

A mai arătat că persoanele fizice puteau paraliza acțiunea sa prin solicitarea emiterii unei autorizații de construire, însă nu au făcut acest demers.

Autoritatea trebuia să acționeze într-un timp rezonabil, și a avut la dispoziție timp suficient pentru a-și exprima poziția.

Recurenta a invocat prevederile art. 24 ind. 1 din legea nr. 50/1991 în sensul că instanța de judecată, prin hotărârea prin care soluționează fondul cauzei, poate dispune încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației sau desființarea construcțiilor realizate nelegal.

În continuare, recurenta consideră că construirea fără autorizație îndreptățește la demolare și corespunde unui interes public (protecția mediului, planurilor urbanistice).

Inactivitatea autorităților nu poate limita dreptul său de a reclama și obține satisfacție într-o acțiune proprie.

Recurenta a considerat că este greșit raționamentul instanței cum că demolarea sancțiune nu poate fi dispusă decât în situația în care s-a săvârșit, constatat și sancționat cu amendă contravențională o contravenție la regimul executării lucrărilor de construire.

A susținut că din interpretarea prevederilor art. 28 al. 2 și art. 1 al. 1 din legea nr. 50/1991 rezultă că atunci când nu sunt respectate dispozițiile legale cu privire la realizarea lucrărilor de construcții, autoritatea competentă va proceda la emiterea unei autorizații de desființare.

De asemenea a arătat că prevederile art. 28 prevăd și posibilitatea emiterii deciziei de desființare și în situația nesancționării.

Recurenta a invocat și practica CEDO în privința desființării construcțiilor, inclusiv cea prin care Statul român a fost condamnat pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus demolarea unei clădiri nelegal edificate.

La 22.11.2016 intimații pârâți STOICA DAVID, MATIES MIHAELA VERONICA și STOICA ANA au depus întâmpinare prin care au solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea sentinței atacate ca legală și temeinică.

Au invocat faptul că au efectuat demersuri privind intrarea în legalitate și au depus înscrisuri în acest sens.

Nu a fost depus răspuns la întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului, curtea constată că recursul reclamantei este nefondat pentru următoarele considerente.

Nu se poate reține susținerea recurenteii în sensul că sentința atacată a fost dată cu încălcarea ori aplicarea greșită a normelor de drept material.

În realitate nu instanța de fond ci recurenta interpretează eronat dispozițiile legale, respectiv prevederile art. 24, 1 și 28 din legea nr. 50/1991.

De asemenea prevederile art. 24 ind. 1 din legea nr. 50/1991 nu sunt aplicabile în cauză pentru că aceste dispoziții privesc situația existenței unei infracțiuni, urmând articolului prin care anumite fapte sunt incriminate drept infracțiuni.

De altfel, textul se referă la instanța de judecată din materie penală și nu la cea de contencios administrativ.

Aliniatul 2 al acestui articol este mai mult decât relevant în acest sens („Procurorul sau instanța de judecată poate dispune, din oficiu sau la cerere, oprirea temporară a executării lucrărilor, pe tot parcursul procesului penal”).

Revenind la celelalte texte invocate de recurentă se constată că art. 28 al. 2 nu poate fi interpretat împreună cu textul de la art. 1 al. 1 din legea nr. 50/1991 pentru că cel de-al doilea text prevede că *„Executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile prezentei legi, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil - teren și/sau construcții - identificat prin număr cadastral, în cazul în care legea nu dispune altfel”*.

Prin urmare, în conformitate cu acest text, atât autorizația de construire cât și cea de demolare sunt emise la solicitarea titularului unui drept real asupra imobilului.

Astfel textul nu are aplicabilitate în cauză pentru că intimata, autoritate administrativă, nu este titularul unui drept real asupra imobilului.

Nu instanța de fond a interpretat greșit dispozițiile art. 28 al. 2 din legea nr. 50/1991, ci reclamanta.

Tot textul de la art. 28 are în vedere situația existenței și constatării unei contravenții.

De altfel nu numai acest text ci și cele de la art. 26-32 din lege au în vedere răspunderea contravențională.

Articolul 28 din legea nr. 50/1991 prevede că „(1) O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(2) Decizia menținerii sau a desființării construcțiilor realizate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia se va lua de către autoritatea administrației publice competente, pe baza planurilor urbanistice și a regulamentelor aferente, avizate și aprobate în condițiile legii, sau, după caz, de instanță. Pentru lucrări ce se execută la clădirile prevăzute la art. 3 lit. b) este necesar avizul Ministerului Culturii și Cultelor....

(3) Măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară.”

Astfel textul de la aliniatul 2 nu trebuie rupt din context și aplicat de sine stătător, ci de fapt, reprezintă o explicitare a măsurii de desființare a lucrărilor dispusă în condițiile aliniatului 1 din articol, adică odată cu aplicarea sancțiunii amenzii pentru săvârșirea contravențiilor de la art. 26 al. 1 lit a și b.

Relevante sunt și dispozițiile art. 33 din lege care reglementează singurul caz în care autoritatea poate emite o decizie ori dispoziție de desființare a unei construcții pe cale administrativă, și anume acela al situației unei construcții edificate fără autorizație pe un teren aparținând domeniului public ori privat al unității administrativ teritoriale.

De asemenea, din conținutul prevederilor art. 32 din același act normativ reiese că și în cazul în care un contravenient nu a respectat măsurile stabilite conform dispozițiilor art. 28 al. 1 atunci autoritatea nu poate emite ea însăși autorizație de desființare ci trebuie să sesizeze instanța pentru a dispune desființarea construcțiilor realizate nelegal.

Prin urmare în mod corect instanța de fond a reținut pe de o parte că măsura solicitată de reclamantă prin acțiune nu poate fi dispusă decât ca sancțiune complementară în cazul emiterii unui proces verbal de constatare sau sancționare a contravenției, iar pe de altă parte

din moment ce pârâta autoritate are alegerea între două măsuri, obligarea la luarea unei anumite măsuri reprezintă o ingerință în dreptul de apreciere al autorității.

Referitor la argumentele recurente în legătură cu prevederile art. 52 din Constituția României și art. 1, 8 și 18 din legea nr. 554/2004, se constată că instanța nu a respins cererea reclamantei ca inadmisibilă ci ca neîntemeiată, astfel că s-a dat eficiență exercitării unui control al instanței, însă obligarea la emiterea unui act administrativ nu poate fi admisă oricum ci în condițiile legii.

Dar, am văzut că legea nu conține reglementări care să permită obligarea autorității la adoptarea unei anumite măsuri în condițiile în care aceasta poate alege dintre două măsuri posibile.

Instanța nu se poate substitui astfel autorității pentru că ar pronunța o hotărâre cu depășirea atribuțiilor judecătorești, încălcând și principiul separației puterilor în stat prevăzut de art. 1 al. 4 din Constituția României.

Practica CEDO invocată nu este relevantă în cauză pentru că una vizează nepunerea în executare a unei hotărâri judecătorești (C 34647/97 Ruianu c România) iar cealaltă este o măsură luată de către o instanță în baza legii.

Ori în cauza de față se solicită obligarea unei autorități la luarea unei anumite măsuri în condițiile în care legea conferă autorității dreptul de a stabili ce măsură adoptă.

Referitor la practica judiciară internă aceasta nu este izvor de drept și oricum nu a fost depusă soluția contrară motivată, pentru a se analiza dacă situația de drept și de fapt este identică în ambele cauze.

Astfel se reține că instanța de fond a pronunțat o sentință legală și temeinică, dată cu aplicarea și interpretarea corectă a normelor de drept material.

Drept urmare se constată nefondat recursul reclamantei și în baza art. 483 și următoarele, 488 pct. 8 cod procedură civilă, îl va respinge ca atare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA și BUCUREȘTII NOI, cu sediul ales la SCA „Dobrinescu Dobrev”, cu sediul în București, Intrarea Roma nr. 7, sector 1, împotriva sentinței civile nr. 2648/08.04.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 7896/3/2013, în contradictoriu cu intimații – pârâți PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, B-dul. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, ARGHIRIU PANSELUȚA, ARGHIRIU MARIAN, ȘTEFAN MAGDALENA, STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA, ROMAN IOAN, toți cu domiciliul în București, str. Diaconu Coresi nr. 29, sector 5, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 3.04.2017.

PREȘEDINTE,
Cristina Petrovici

JUDECĂTOR,
Ionuț Cristian Andreescu

JUDECĂTOR,
Roxana Mosor

GREFIER,
Carmen Moldoveanu

